

בש"פ 8938/14 - מאיר חניה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8938/14

לפני: כבוד השופט י' עמית

המבקש: מאיר חניה

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטתו של בית המשפט
המחוזי בבאר שבע (כב' השופט א' חזק) מיום
1.12.2014 בעמ"ת 42994-11-14

בשם המבקש: עו"ד חופית אדרי

החלטה

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט א' חזק) בעמ"ת 42994-11-14 מיום 1.12.2014, בגדרה נתקבל עררה של המשיבה על החלטת בית המשפט השלום באשדוד במ"ת 52783-09-14 מיום 19.11.2014 לשחרר את המבקש ממעצר.

1. ביום 22.9.2014 הוגש כתב אישום מתוקן כנגד המבקש המייחס לו 3 אישומים, ביניהם 2 עבירות של סחר בסם מסוכן בצוותא חדא לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), התשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים) וסעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), וכן עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע לפי

עמוד 1

סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין. בהתאם לנטען בכתב האישום, הנאשם סחר ב-2.7909 גרם סם מסוכן מסוג קוקאין וב-545.77 גרם סם מסוכן מסוג חשיש, וכן קשר קשר לייבוא 2 ק"ג סם מסוכן מסוג M.D.M.A מהולנד.

בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המבקש עד תום ההליכים. בית משפט השלום הורה על הגשת תסקיר שיבחן את אפשרות שחרור המבקש לחלופת מעצר. ביום 11.11.2014 התקבל תסקיר שירות המבחן בעניינו של המבקש אשר הצביע על רמת מסוכנות גבוהה מצדו בעיקר בתחום הסמים, בין היתר, לאור עברו הפלילי ודפוסיו העברייניים המושרשים, וכי לא ניתן לאיין את המסוכנות בחלופת מעצר בית.

בהחלטתו מיום 19.11.2014 הורה בית משפט השלום על שחרורו של המבקש לחלופת מעצר בית באיזוק אלקטרוני, אך נקבע כי יתאפשר למבקש ללוות את אשתו לבית החולים לצורך הטיפול במחלתה. בהחלטה נקבע כי על אף קיומן של ראיות לכאורה לביצוע העבירות המיוחסות למבקש, מסוכנות גבוהה הנשקפת מצדו בעבירות סמים והמלצת שירות המבחן שלא לשחררו לחלופת המעצר, קיימות במקרה זה נסיבות מיוחדות לשחרורו עקב מחלתה הממארת של אשתו והסיוע הנדרש לה.

2. על החלטה זו הגישה המשיבה ערר לבית המשפט המחוזי בבאר שבע. בהחלטתו מיום 1.12.2014 קבל בית המשפט המחוזי את ערר המשיבה והורה על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים. בית המשפט המחוזי עמד על רף הראיות הגבוה העומד כנגד המבקש, על מסוכנותו המשתקפת מעבירות הסמים החמורות המיוחסות לו ועברו הפלילי המכביד, בגינו ריצה המבקש 16 שנות מאסר בפועל. בית המשפט התייחס למחלתה של אשת המבקש, אך מצא כי בני משפחתה נרתמו לסייע לה והם מצויים בסביבתה, כך שמעצרו של המבקש לא מותיר אותה לבדה בלא גורם מסייע.

מכאן בקשת רשות הערר שבפניי.

3. המבקש לא כפר בקיומן של ראיות לכאורה ושל עילת מסוכנות, אך טען כי יש להתחשב בנסיבות החריגות והמיוחדות בעניינו לאור מחלתה הממארת הקשה של אשתו. נטען כי בית המשפט המחוזי לא נתן משקל לכך שעברו הפלילי של המבקש התיישן, והוא לא הסתבך בעבירות במשך כ-20 שנה; כי אשת המבקש אינה מסייעת על ידי בני משפחה נוספים, ועל כן למעצרו של המבקש תהיינה השלכות בלתי מידתיות ויש לשחררו; וכי המבקש לא היה חלק משרשרת הפצת הסם, אלא רק שימש כמתווך, ולכך יש השלכה על המסוכנות הסטטוטורית הקבועה בחוק.

4. עניינו בבקשת רשות ערר לפי סעיף 53(א1)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996. בבקשות מסוג זה, נדרשות נסיבות מיוחדות אשר תצדקנה קיום דיון "בגלגול שלישי" (בש"פ עמרמי נ' מדינת ישראל, פסקה 5 והאסמכתאות שם (11.7.2014)), נסיבות שלטעמי אינן מתקיימות בעניינו. לא נעלם מעיני כי אשת המבקש נזקקת לטיפול ולהקרנות, אך כפי שנקבע על ידי בית משפט קמא, היא יכולה להיעזר בבני משפחה אחרים, וגם שירות המבחן נתן דעתו על כך שהמפקחים המוצעים אמורים לטפל באשתו של המבקש ויתקשו לפקח עליו. המערער לקח חלק פעיל ודומיננטי בסחר בסמים מסוכנים ובקשירת קשר לייבוא סם מסוכן מחו"ל, עברו הפלילי מכביד, ולכך יש להוסיף את תסקיר המבחן השלילי בעניינו. כל אלה מעידים על כך שאין בחלופת המעצר כדי לאיין את המסוכנות הנובעת מהמבקש.

5. אשר על כן הבקשה נדחית אף ללא צורך בתגובה.

ניתנה היום, ז' בטבת התשע"ה (29.12.2014).

ש ו פ ט
